

Guidelines for Management and Problem Solving to Reduce Human Rights Violations for Thai Youth in Higher Education

Nantana Chavasirikultol ¹ Pattama Roopsuwankun ² Ujsara Prasertsin ³

Anan Thamchalai ⁴ and Thitirat Rodthong ^{5*}

^{1, 2, 3, 4, 5} North Bangkok University, Bangkok, Thailand

* Corresponding author. E-mail: thitirat.ro@northbkk.ac.th โทรศัพท์ 094-5501144

ABSTRACT

This research aimed to 1) understand the issue of reducing human rights violations, 2) assess the needs regarding reducing human rights violations, and 3) explore management and problem solving approaches to reduce human rights violations. This research used mixed-method research. The samples 50 undergraduate students, selected through purposive sampling, 545 undergraduate students, selected through two-stage sampling, utilizing proportional stratified sampling, simple random sampling used in each stage and 8 university lecturers and independent scholars related to human rights violations, selected through purposive sampling. The instruments used were group discussions, a needs assessment form with 8 aspects, each containing 5 items, totaling 40 items on reducing human rights violations for Thai youth in higher education, and semi-structured interview form with 6 questions. Data analysis involved needs assessment evaluation and qualitative analysis using content analysis (CA) and thematic analysis (TA) and found that 1) Reducing human rights violations for Thai youth in higher education consists of 8 components: Beauty Standards, Extensive Language, Religious Equality, Impartial for Youth, Gender Equality, Health problems, The right to dress and Sound pollution. 2) Component 7, the right to dress, was identified as the most needed ($PNI_{modified}=0.099$), followed by Component 2, Extensive Language. ($PNI_{modified}=0.0089$), and 3) Guidelines for Management and problem solving to reduce human rights violations, emphasizing freedom of expression that is consistent with social appropriateness, promoting acceptance of cultural differences and individual identities.

Keywords: Management, Human Rights, Thai Youth, Higher Education

แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหา เพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

นันทนา ขวศิริกุลชล¹ ปัทมา รูปสุวรรณกุล² อัจฉรา ประเสริฐสิน³

อนันต์ ธรรมชาลย์⁴ และ จูติรัตน์ รอดทอง^{5*}

^{1, 2, 3, 4, 5} มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: thitirat.ro@northbkk.ac.th โทรศัพท์ 094-5501144

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชน 2) ประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชน และ 3) ค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี กลุ่มตัวอย่าง คือ (1) นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (2) นักศึกษาปริญญาตรี 545 คน เป็นการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นแบบมีสัดส่วน (Proportion Stratified Sampling) การสุ่มแต่ละขั้นตอนจะใช้การสุ่มอย่างง่าย และ (3) อาจารย์ นักวิชาการอิสระที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน 8 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือ คือ แบบบอกรายกลุ่ม แบบประเมินความต้องการจำเป็น 8 ประเด็น ประเด็นละ 5 ข้อ รวม 40 ข้อ และแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง จำนวน 6 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการประเมินความต้องการจำเป็น และเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis: CA) และการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis: TA) ผลการวิจัยพบว่า 1) การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชน 8 องค์ประกอบ คือ มาตรฐานความงาม ความแพร่หลายทางภาษา ความเท่าเทียมทางศาสนา ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน ความเท่าเทียมทางเพศ ปัญหาด้านสุขภาพ สิทธิในการแต่งกาย และมลภาวะทางเสียง 2) องค์ประกอบที่ 7 สิทธิในการแต่งกาย มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.099$) รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 2 ความแพร่หลายทางภาษา ($PNI_{modified} = 0.0089$) และ 3) แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหา เน้นถึงเสรีภาพการแสดงออกที่สอดคล้องกับความเหมาะสมในสังคม ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและตัวตนของแต่ละบุคคล

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, สิทธิมนุษยชน, เยาวชนไทย, ระดับอุดมศึกษา

© 2025 JISSD: Journal of Integration Social Sciences and Development

บทนำ

เยาวชนในระดับอุดมศึกษาเป็นกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากพวกเขาคือผู้ที่ได้รับการศึกษาและฝึกฝนทักษะต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ การศึกษาของเยาวชนในช่วงวัยนี้จะมีผลกระทบต่อนาคตทั้งในด้านการเรียนรู้และการทำงาน อย่างไรก็ตาม ปัญหาหลายอย่างที่เยาวชนในระดับอุดมศึกษากำลังเผชิญทำให้พวกเขาประสบความยากลำบากในการพัฒนาตนเองและการเข้าสู่สังคมการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ปัญหาความเครียดจากการเรียน ภาวะสุขภาพจิตที่ไม่ดี การขาดทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงาน หรือแม้กระทั่งปัญหาด้านความยากจนที่จำกัดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง (Siririsak, 2020) ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาสามารถสร้างอุปสรรคในการเติบโตทางการศึกษาและสังคมของเยาวชนบางกลุ่ม เช่น เยาวชนที่มาจากภูมิหลังทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่าอาจประสบปัญหาในการเข้าถึงทรัพยากรการศึกษาที่จำเป็นต่อการพัฒนาทักษะและความรู้ของตนเอง ปัญหาดังกล่าวไม่ได้เพียงแค่กระทบต่อการพัฒนาตนเองของเยาวชนเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงานในอนาคตอีกด้วย (Booth & Ainscow, 2016)

สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีมาพร้อมมนุษย์ คือสิทธิทั้งหลายที่เป็นที่ยอมรับกันในประเทศที่มีอารยะ คำว่าสิทธิ (Rights) มีความหมายค่อนข้างเป็นนามธรรมและยากต่อการทำความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม Flew (1984) เสนอว่าหมายถึง

ความชอบธรรมทั้งปวงของบุคคลในฐานะที่เขาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม (a person's entitlements as a member of society) นอกจากนี้ยังเน้นเฉพาะบุคคลผู้เป็นสมาชิกของสังคมซึ่งชวนให้เข้าใจว่าบุคคลดังกล่าวมีสถานภาพเพียงบุคคลธรรมดาสามัญที่มีความชอบธรรมเสมอกันในสังคมเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วในสังคมหนึ่งใดก็ตามย่อมมีการจำแนกสถานภาพ บทบาทและความชอบธรรมของบุคคลให้แตกต่างกันออกไป หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าความชอบธรรมของบุคคลในสังคมมีหลากหลายขึ้นอยู่กับ การได้รับการยอมรับในสถานภาพและบทบาทนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถทำหน้าที่ของตนได้อย่างปกติราบรื่น นอกจากนี้ Taylor & Silva (2020) ได้ให้ความหมายของสิทธิมนุษยชนไว้ว่า สิทธิพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนควรได้รับ เนื่องจากสถานะของการเป็นมนุษย์โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา เพศ ภาษา หรือสภาพทางสังคม สิทธิหลักเหล่านี้ครอบคลุมถึงสิทธิในชีวิต เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ความเป็นส่วนตัว ความเสมอภาค และสิทธิในการเข้าถึงการศึกษา หรือบริการสาธารณะ สิทธิมนุษยชนได้รับการรับรองโดยกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights) และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights)

สิทธิมนุษยชนถือได้ว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีมาพร้อมมนุษย์ ที่ยอมรับกันในประเทศที่มีอารยธรรมว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีของมนุษย์เป็นสิทธิที่มีกฎหมายให้การคุ้มครองและป้องกัน หมายถึงสิทธิในชีวิตร่างกาย ความมั่นคงปลอดภัย การถือครองทรัพย์สินตลอดจนสิทธิในการเคลื่อนไหวและเลือกถิ่นที่อยู่ (อุดมศักดิ์ สนิทพงษ์, 2555) นอกจากนี้สิทธิในการที่พึงมีในการพัฒนาบุคลิกภาพ คุณภาพชีวิตอันได้แก่สิทธิในการได้รับการดูแลด้านสาธารณสุข หรือสิทธิในการได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานในความเป็นมนุษย์ในประเทศไทยได้กำหนดสิทธิมนุษยชนด้านการศึกษาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 ที่มีบทหลักในมาตรา 54 ประกอบมาตรา 258 จ. และได้กำหนดรายละเอียดการดำเนินการไว้แล้วในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช, 2560)

แม้จะมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติไว้ซึ่งสิทธิทางการศึกษาที่คนไทยทุกคนต้องได้รับอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่เก็บค่าใช้จ่ายและมีคุณภาพ แต่การศึกษาที่รัฐจัดให้แก่ประชาชนที่ผ่านมาพบว่ายังมีความเหลื่อมล้ำไม่มีความเสมอภาคและเท่าเทียมกันตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจากกลุ่มของประชาชนที่มีอยู่ดังนี้ 1) ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาของประชาชนที่อยู่ในเมืองและในชนบท ความเหลื่อมล้ำในทางการศึกษาที่มีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดทั้งในอาคารเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การเข้าถึงซึ่งสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดจนมาก เป็นปัญหาที่สถาบันการศึกษาจะต้องลดความเหลื่อมล้ำให้ได้หรือทำช่องว่างให้แคบที่สุดเท่าที่จะทำได้ 2) ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยและคนจนส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างเห็นได้ชัดเจนเช่นเดียวกัน นักเรียนที่มีผู้ปกครองเป็นคนรวยหรือมีฐานะดีกว่าย่อมมีโอกาสได้เรียนโรงเรียนที่ดีกว่าได้รับสิทธิพิเศษในการจัดการเรียนการสอนในโครงการพิเศษ เช่น โครงการ EP หรือ English Program หรือโครงการจัดการเรียนการสอนพิเศษที่จะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม หรือเดินทางเข้ามาเรียนพิเศษในตัวเมืองหรือในกรุงเทพฯ เป็นต้น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560) ปัจจุบันสิทธิในการมีชีวิตอย่างมีคุณภาพ เช่น การมีชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี และปลอดภัยก็ถือเป็นหนึ่งในสิทธิทางสังคมที่รัฐจะต้องดำเนินการจัดทำให้ ปัจจุบันหลายประเทศในลาตินอเมริกามีการตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อทำหน้าที่คุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนเหล่านี้ (Moreno, 2016)

นอกจากนี้ สิทธิมนุษยชนยังเป็นภาพสะท้อนของความเป็นไปในสังคมภาพใหญ่ ที่ไม่ได้ก้าวไปข้างหน้าเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นกับจังหวะของสังคมซึ่งบางช่วงก็มีการพูดถึงเป็นวงกว้าง แต่บางช่วงสิทธิมนุษยชนศึกษาก็กลายเป็นคำต้องห้าม จนบางครั้งจำเป็นต้องเลี่ยงไปใช้คำอื่น เช่น ความหลากหลาย หรือความเป็นธรรม เพื่อให้แนวคิดนี้ได้รับการโอบรับจากมหาวิทยาลัยมากขึ้น ฉะนั้น โจทย์สำคัญคือผู้บริหารต้องพยายามทำให้อาจารย์ หรือบุคลากรทางการศึกษาที่ทำงานเรื่องสิทธิมนุษยชนศึกษาไม่รู้สึกโดดเดี่ยว หรืออยู่เพียงลำพัง อีกทั้ง ยังต้องทำให้สิทธิมนุษยชนไม่ได้เป็นเพียงแค่เนื้อหาในหลักสูตรการสอน แต่เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย เพราะหากสอนนักศึกษาเรื่องสิทธิมนุษยชน หรือสิทธิเหนือเนื้อตัวร่างกาย แต่อาจารย์ยังคงมีอำนาจในการห้ามหรือมีข้อจำกัดในการปฏิบัติก็จะย้อนแย้งกันเองในท้ายที่สุด สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2559) ได้กล่าวถึง การเสริมสร้างความเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตยสามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง โดยมีหลักการสำคัญอยู่ที่การเพิ่มการมีส่วนร่วมของพลเมืองในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด

จนถึงระดับประเทศ ทั้งนี้จะต้องมีหน่วยงานและงบประมาณสนับสนุน ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกสาธารณะผ่านกระบวนการให้การศึกษาเรื่องความเป็นพลเมือง และผ่านชุมชนท้องถิ่นเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาความเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตย

การวิจัยนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และสร้างแนวทางการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน สำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ในเรื่องมาตรฐานความงาม สิทธิในการแต่งกาย ความเท่าเทียมทางเพศและศาสนา การสูบบุหรี่และมลภาวะทางเสียงในที่สาธารณะ ความหลากหลายทางภาษา และกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน โดยจะนำเสนอทั้งปัญหาและแนวทางการแก้ไขที่สามารถนำไปปรับใช้ในสถาบันการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรมและสิทธิมนุษยชนในสังคม ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมนี้ จะช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมถึงสร้างความตระหนักรู้ในเรื่องสิทธิมนุษยชนที่มีความสำคัญต่อสังคมโดยรวมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา
3. เพื่อค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัย แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยด้วย วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) วิธีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

ระยะนี้ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพด้วย การอภิปรายกลุ่ม (Panel Discussion) ในรูปแบบของการจัดสัมมนากลุ่ม เป็นการบรรยายให้ข้อมูลความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และการทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจ เรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน สำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ให้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key-Informant) คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบอภิปรายกลุ่ม จำนวน 8 ข้อ การหาคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ (Expert Review) 5 คน ได้ค่า IOC = 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการอภิปรายกลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis: CA) และการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis: TA)

ระยะที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

ระยะนี้ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการทำแบบประเมิน กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 545 คน วิธีการสุ่มระยะนี้ เป็นการสุ่มแบบ 2 ขั้นตอน ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้นแบบมีสัดส่วน (Proportion Stratified Sampling) การสุ่มแต่ละขั้นตอนจะใช้การสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา 8 ประเด็น ประเด็นละ 5 ข้อ รวม 40 ข้อ การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการประเมินคุณภาพเครื่องมือ โดยจากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจว่าเครื่องมือสามารถวัดสิ่งที่ตั้งใจจะวัดได้อย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ มีการประเมินความเที่ยง (Reliability) ด้วย Coefficient Cronbach's Alpha เพื่อวัดความสอดคล้องภายในของ

เครื่องมือ โดยค่าที่ควรได้มากกว่า 0.70 จะแสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อถือได้ในระดับที่ดี พบว่า มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ $\alpha = 0.982$

การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ใช้ Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) การประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้วิธีการหาค่าผลต่างระหว่างสภาพที่คาดหวัง (I) กับสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับของสภาพที่เป็นจริง เพื่อให้ได้คะแนนมาตรฐาน (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) มีสูตรคำนวณดังนี้

$$PNI_{Modified} = (I - D) / D$$

PNI หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority needs index)

I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (Importance)

D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (Degree of success)

ระยะที่ 3 การค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

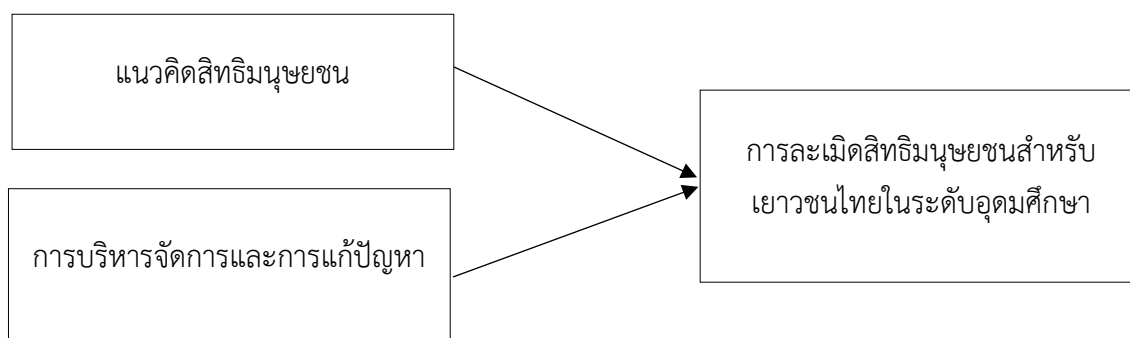
ระยะนี้ เป็นการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key-Informant) คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เป็นผู้นำทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน 3 คน อาจารย์มหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบดูแลโครงการที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน 3 คน นักวิชาการอิสระที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน 2 คน รวมทั้งหมด 8 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง จำนวน 6 ข้อ เพื่อค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis: CA) และการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis: TA)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยนำแนวคิดของ 1) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (2563) 2) ขาญชัย ฤทธิ์ร่วม (2562) 3) Department of Education (2012) มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหา เพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา มีผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา (BERIGHTS) ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่ 1) มาตรฐานความงาม 2) ความแพร่หลายทางภาษา 3) ความเท่าเทียมทางศาสนา 4) ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน 5) ความเท่าเทียมทางเพศ 6) ปัญหาด้านสุขภาพ 7) สิทธิในการแต่งกาย และ 8) มลภาวะทางเสียง และมีรายละเอียดของแต่ละประเด็นดังนี้

1. มาตรฐานความงาม (Beauty Standards) การเลือกปฏิบัติที่เกี่ยวกับรูปลักษณ์และสรีรภาพนอก การเลือกปฏิบัติในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน สร้างความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษาอาชีพ จึงควรจัดกิจกรรมที่เน้นการตระหนักรู้เกี่ยวกับความหลากหลาย ส่งเสริมการคัดเลือกบุคลากรที่มุ่งเน้นทักษะและประสบการณ์มากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก ให้ความสำคัญกับความสามารถและทักษะของบุคคล

2. ความแพร่หลายทางภาษา (Extensive Language) ไม่ได้รับการยอมรับการใช้ภาษา ปัญหาการใช้ภาษาสำเนียงที่เป็นภาษาถิ่นอาจประสบปัญหาโดยเฉพาะในสถานศึกษาที่มีการใช้ภาษากลางเป็นหลัก ดังนั้นจะต้องมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในการต่อต้านการกลั่นแกล้งหรือการกีดกันที่เกิดจากการใช้ภาษาถิ่น รวมถึงการจัดทำมาตรการที่ชัดเจนในการจัดการกับปัญหาดังกล่าว

3. ความเท่าเทียมทางศาสนา (Religious Equality) การเคารพต่อความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของแต่ละศาสนาเพื่อให้นักศึกษารับข้อมูลที่ถูกต้องหรือเรื่องที่ไม่เข้าใจในวัฒนธรรมทางศาสนาที่แตกต่างจากตนเองโดยจัดโครงการหรือจัดกิจกรรมที่เชิญวิทยากรจากศาสนาพุทธ อิสลามและคริสต์หรือศาสนาอื่นที่นักศึกษาไม่นับถือมาพูดคุยและตอบคำถาม เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมแก่นักศึกษา

4. ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน (Impartial for Youth) กระบวนการยุติธรรม การลงโทษและการฟื้นฟู การแก้ไขประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการลงโทษเยาวชนที่กระทำผิดเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่ การพิจารณาความเหมาะสมของการลงโทษที่เหมาะสมและเป็นธรรม ซึ่งคำนึงถึงความแตกต่างของอายุและการพัฒนาในเยาวชนมุ่งเน้นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ และการให้โอกาสในการแก้ไขพฤติกรรม

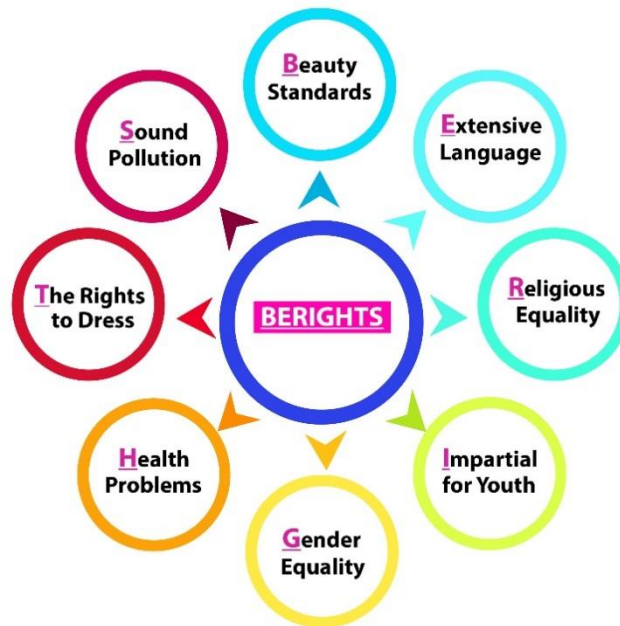
5. ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality) การปฏิบัติและโอกาสที่เท่าเทียมกัน ปัญหาความไม่เท่าเทียมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับบทบาททางเพศในบางสถานการณ์ สนับสนุนการเข้าถึงและการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและกิจกรรมสันทนาการอื่น ๆ โดยไม่มีข้อกำหนดทางเพศที่เป็นอุปสรรค

6. ปัญหาด้านสุขภาพ (Health problems) การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะที่กระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎระเบียบของการสูบบุหรี่ในพื้นที่สาธารณะอย่างเข้มงวด อีกทั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับผลกระทบของการสูบบุหรี่ที่มีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ให้ข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับนโยบายการปลอดบุหรี่ให้นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

7. สิทธิในการแต่งกาย (The right to dress) เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม ปัญหาเกี่ยวกับเสรีภาพในการเลือกแต่งกายของเยาวชนในบริบททางการศึกษา โดยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมตามกาลเทศะและค่านิยมสังคม ส่งเสริมความเข้าใจและการเคารพในความหลากหลายของการแต่งกาย โดยการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้และส่งเสริมความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคล

8. มลภาวะทางเสียง (Sound pollution) ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ปัญหามลภาวะทางเสียงจากการพูดคุยเสียงดังในที่สาธารณะ หรือการส่งเสียงรบกวนในสถานที่พัก สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรม ให้ความรู้ ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการใช้เสียง ผลกระทบของมลภาวะทางเสียง การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และผู้ที่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เสียง ควรเลือกใช้สถานที่ที่เหมาะสมกับกิจกรรมนั้น

การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา (BERIGHTS) ประกอบด้วย 8 ประเด็น แสดงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา (BERIGHTS) ประกอบด้วย 8 ประเด็น

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา โดยการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในปัจจุบันและที่ควรจะเป็นด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) คำนวณจากค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I) และค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D) มีดังนี้ ลำดับ 1 เทียบแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่ 7 สิทธิในการแต่งกาย (The right to dress): เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified}=0.099$) รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ความแพร่หลายทางภาษา (Extensive Language) ไม่ได้รับการยอมรับการใช้ภาษา ($PNI_{modified}=0.0089$) ด้านที่ 6 ปัญหาด้านสุขภาพ (Health problems): การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะที่กระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ($PNI_{modified}=0.083$) ด้านที่ 8 มลภาวะทางเสียง (Sound pollution): ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ($PNI_{modified}=0.081$) ด้านที่ 1 มาตรฐานความงาม (Beauty Standards): การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรูปลักษณ์และสีผิว ($PNI_{modified}=0.077$) ด้านที่ 4 ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน (Impartial for Youth): กระบวนการยุติธรรม การลงโทษและการฟื้นฟู ($PNI_{modified}=0.069$) ด้านที่ 3 ความเท่าเทียมทางศาสนา (Religious Equality): Equality: การเคารพต่อความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา ($PNI_{modified}=0.062$) ด้านที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality): การปฏิบัติและโอกาสที่เท่าเทียมกัน ($PNI_{modified}=0.034$) ลำดับ 2 เทียบกันทั้งหมด 40 ข้อ สำหรับ 5 ลำดับแรก พบว่า ข้อที่ 31 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาพูดคุยเกี่ยวกับความหลากหลายในการแต่งกายส่งเสริมความเข้าใจในค่านิยมที่แตกต่าง มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified}=0.122$) รองลงมาคือ ข้อที่ 34 อาจารย์จัดกิจกรรมให้โอกาสนักศึกษาในการแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อลดความรู้สึกรถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพ ($PNI_{modified}=0.101$) ข้อที่ 4 อาจารย์ให้คำปรึกษา สนับสนุนการจัดการปัญหาด้านมาตรฐานความงาม การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรูปลักษณ์และสีผิว ($PNI_{modified}=0.100$) ข้อที่ 9 อาจารย์สนับสนุนโอกาสในการศึกษา จัดกิจกรรมโครงการฝึกงาน ทำให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาถิ่นในการเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.096$) ข้อที่ 7 อาจารย์สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีนักศึกษาใช้ภาษาต่างกัน ($PNI_{modified}=0.096$) สำหรับรายละเอียดการแสดงข้อมูลความต้องการจำเป็นของทั้ง 8 ด้าน ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

ด้าน	I	D	I-D	(I-D)/D	ลำดับที่
ด้านที่ 1 มาตรฐานความงาม (Beauty Standards): การเลือกปฏิบัติที่เกี่ยวกับรูปลักษณ์และสีผิว	4.157	3.858	0.299	0.077	5
ด้านที่ 2 ความแพร่หลายทางภาษา (Extensive Language): การกลั่นแกล้งและการส่งเสริมความครอบคลุมที่หลากหลาย	4.215	3.869	0.346	0.089	2
ด้านที่ 3 ความเท่าเทียมทางศาสนา (Religious Equality): การเคารพต่อความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา	4.259	4.012	0.247	0.062	7
ด้านที่ 4 ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน (Impartial for Youth): กระบวนการยุติธรรม การลงโทษและการฟื้นฟู	4.281	4.004	0.278	0.069	6
ด้านที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality): การปฏิบัติและโอกาสที่เท่าเทียมกัน	4.292	4.045	0.247	0.061	8
ด้านที่ 6 ปัญหาด้านสุขภาพ (Health problems): การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะที่กระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม	4.288	3.961	0.327	0.083	3
ด้านที่ 7 สิทธิในการแต่งกาย (The right to dress): เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม	4.279	3.893	0.386	0.099	1
ด้านที่ 8 มลภาวะทางเสียง (Sound pollution): ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต	4.269	3.951	0.319	0.081	4

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา จากข้อมูลการสังเคราะห์เอกสาร ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องการค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา

แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า องค์ประกอบที่ 7 สิทธิในการแต่งกาย เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษามองว่า การมีสิทธิในการเลือกแต่งกายอย่างอิสระและเสรีภาพในการแสดงออก อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกอย่างมีความเหมาะสมในสังคม รองลงมาคือ องค์ประกอบที่ 2 ความแพร่หลายทางภาษา เนื่องจาก ทุกคนรู้สึกได้รับการยอมรับและเคารพในความแตกต่างได้อย่างเสรี โดยไม่ถูกจำกัดด้วยอคติหรือการเลือกปฏิบัติ องค์ประกอบที่ 6 ปัญหาด้านสุขภาพ เนื่องจาก ผลกระทบของการสูบบุหรี่ที่มีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม การสูบบุหรี่ไม่เพียงแต่เป็นอันตรายต่อผู้สูบเอง แต่ยังส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ใกล้ องค์ประกอบที่ 8 มลภาวะทางเสียง เนื่องจาก เสียงดังอาจรบกวนการเรียนรู้และสมาธิของนักศึกษา การจำกัดเวลาและการควบคุมเสียงที่ใช้ในพื้นที่การเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 1 มาตรฐานความงาม เนื่องจาก การกำหนดมาตรฐานความงามมีผลต่อการรับรู้และการสร้างความมั่นใจในตนเอง องค์ประกอบที่ 4 ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน เนื่องจาก แนวทางการฟื้นฟูแทนการลงโทษอย่างรุนแรง โดยมุ่งเน้นการเสริมแรงทางบวกส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้จากความผิดพลาด และปรับปรุงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น องค์ประกอบที่ 3 ความเท่าเทียมทางศาสนา เนื่องจาก การให้โอกาสทุกคนในการปฏิบัติศาสนกิจของตนเองอย่างเสรีโดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติหรือกีดกันจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจและการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข และองค์ประกอบที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ เนื่องจาก ทุกคนได้รับโอกาสในการแสดงออกและพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยไม่ถูกจำกัดจากเพศการเคารพในความแตกต่างทางเพศและการให้โอกาสที่เท่าเทียมในทุกด้าน แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษาทั้ง 8 องค์ประกอบ เน้นถึงเสรีภาพในการแสดงออกที่สอดคล้องกับความเหมาะสมในสังคม ให้นักศึกษาได้มีสิทธิในการเลือกแต่งกายอย่างอิสระถือเป็นการส่งเสริมการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและตัวตนของแต่ละบุคคล เข้าใจ

เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม เสริมความครอบคลุมในหลายภาษารวมถึงการลดการกลั่นแกล้งจากความแตกต่างทางภาษา ให้โอกาสและการปฏิบัติที่เป็นธรรมสำหรับทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศหรือเพศสภาพ พัฒนาแนวทางการแก้ไขเพื่อสร้างความตระหนักถึงผลกระทบจากการสูบบุหรี่และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจะช่วยลดการละเมิดสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของเยาวชนในมหาวิทยาลัย และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี

อภิปรายผล

1. การทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา พบว่า การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา โดยภาพรวม ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ควรมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหาเรื่องการเคารพในความแตกต่าง เปิดโอกาสให้กับทุกคนอย่างเท่าเทียม เนื่องจากการเคารพในความแตกต่าง ทั้งในเรื่องของรูปลักษณ์ สีผิว เพศ ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมและเปิดกว้าง ซึ่งช่วยลดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิของเยาวชนในสถาบันการศึกษา การส่งเสริมความหลากหลายและการยอมรับในความแตกต่างจะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงออกถึงตัวตนและสามารถพัฒนาศักยภาพได้เต็มที่โดยไม่ถูกจำกัดด้วยข้อกำหนดที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งจะส่งผลดีต่อการสร้างสังคมที่มีความเสมอภาคและเคารพสิทธิมนุษยชน การเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมและแสดงออกในสภาพแวดล้อมที่ไม่เลือกปฏิบัติจะช่วยลดปัญหาการละเมิดสิทธิและสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับกับงานวิจัยของ ประจักษ์ ก้องกีรติ (2561) ในการศึกษาและสิทธิมนุษยชนการเคารพในความแตกต่างและการให้โอกาสที่เท่าเทียมกันในสังคม การศึกษาจะช่วยลดการเลือกปฏิบัติและส่งเสริมสิทธิขั้นพื้นฐานของนักศึกษา ในสังคมการศึกษาระดับอุดมศึกษา การสร้างสภาพแวดล้อมที่ยอมรับและเคารพในความหลากหลายของนักศึกษา เช่น ความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศสภาพ และวัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยลดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชน เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ วรพล พิณฑทอง (2563) ในการศึกษาเกี่ยวกับการยอมรับความหลากหลายในสถาบันการศึกษา การสร้างสภาพแวดล้อมที่มีความหลากหลายและเปิดกว้างในสถาบันการศึกษาไม่เพียงแต่ช่วยลดการละเมิดสิทธิ แต่ยังส่งเสริมให้เยาวชนสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถของตนในทุกๆ ด้าน การสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเสรีและเท่าเทียมกัน จะช่วยสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและทำให้ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Hughes (2019) นักวิชาการด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่ว่า สภาพแวดล้อมการศึกษาที่เปิดกว้างและเสรีจะช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงความคิดและความคิดเห็นของตนเองได้อย่างอิสระ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความเข้าใจระหว่างบุคคลจากภูมิหลังที่แตกต่างกัน การสร้างความรู้สึกร่วมกันที่เท่าเทียมกันในสังคมการศึกษจะช่วยลดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชน และส่งเสริมการพัฒนาทางด้านสังคมและบุคลิกภาพของนักศึกษา การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา เมื่อพิจารณาวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบ 8 ประเด็น มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากเยาวชนในระดับอุดมศึกษามีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับในความหลากหลายทางสังคม การส่งเสริมการเคารพในความแตกต่างจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรได้รับการสนับสนุนในสถานศึกษา สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมที่เน้นการตระหนักรู้เกี่ยวกับความหลากหลาย ส่งเสริมความเคารพและลดการเลือกปฏิบัติในมหาวิทยาลัย จัดทำมาตรการที่ชัดเจนในการจัดการกับปัญหา ส่งเสริมความเท่าเทียมในทุกด้าน จัดกิจกรรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจและตระหนักเกี่ยวกับการเคารพสิทธิของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับกับงานวิจัยของ Nussbaum (2000) การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลาย และส่งเสริมการเข้าใจในมุมมองที่แตกต่างจึงเป็นวิธีหนึ่งในการลดปัญหา การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การเสวนา หรือการจัดการแสดงออกทางความคิดที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคลและสังคม กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเคารพความหลากหลายและยอมรับความแตกต่างอย่างเปิดเผย

2. การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมโดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้านสิทธิในการแต่งกาย เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม รองลงมาคือ ด้านความแพร่หลายทางภาษา ไม่ได้รับการยอมรับการใช้ภาษา และด้านปัญหาด้านสุขภาพ การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะที่กระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากเยาวชนใน

ระดับอุดมศึกษามีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับในความแตกต่างทั้งทางด้านวัฒนธรรม ภูมิทัศน์ ภาษา และเพศ ซึ่งการให้เสรีภาพในการแสดงออกและการเลือกแต่งกายอย่างเหมาะสมสามารถช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระและแสดงตัวตนของแต่ละบุคคลในสังคมการศึกษา ผลการวิจัยสอดคล้องกับสิ่งที่ Gifford & Simpson (2023) ได้กล่าวว่า การยอมรับความหลากหลายทั้งทางด้านภาษา ศาสนา และวัฒนธรรมในสถาบันการศึกษา ส่งเสริมให้เกิดการยอมรับความแตกต่างและลดการเลือกปฏิบัติในหมู่นักศึกษา การเคารพในความแตกต่างเหล่านี้เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเสรีในการแสดงออก

2.1 ด้านสิทธิในการแต่งกาย เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความหลากหลายในการแต่งกาย เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในค่านิยมที่แตกต่าง โดยอาจารย์หรือสถาบันการศึกษาจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิและข้อกำหนดในการแต่งกายที่ชัดเจน สอดคล้องกับ Bell & Clark (2022) กล่าวว่า การให้โอกาสในการแสดงออกเกี่ยวกับการแต่งกายและเสรีภาพในการเลือกแต่งกายในสถาบันการศึกษาช่วยลดปัญหาการเลือกปฏิบัติและช่วยให้เกิดความยุติธรรมและเท่าเทียมในทุกด้าน ควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิทธิในการแต่งกาย

2.2 ด้านความแพร่หลายทางภาษา ไม่ได้รับการยอมรับการใช้ภาษา การส่งเสริมบรรยากาศที่เป็นมิตรและเปิดกว้างผ่านการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและภาษาถิ่น โดยการสนับสนุนการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและการจัดงานเทศกาลที่เน้นการใช้ภาษา รวมถึงการออกแบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา สอดคล้องกับ Nguyen & Tran (2022) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศที่ทุกคนได้รับการยอมรับผ่านการแลกเปลี่ยนทางภาษาและการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาถิ่นช่วยลดการกีดกันภายในมหาวิทยาลัย และสร้างสภาพแวดล้อมที่เสรีและมีความเข้าใจต่อความหลากหลายทางภาษา

2.3 ด้านปัญหาด้านสุขภาพ การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะที่กระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม การดำเนินกิจกรรมและนโยบายที่มุ่งสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการสูบบุหรี่ทั้งต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปราศจากการสูบบุหรี่ โดยการสนับสนุนให้นักศึกษาหลีกเลี่ยงการสูบบุหรี่ การให้คำแนะนำในการจัดการปัญหาสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ สอดคล้องกับ นพรัตน์ สกุลชัย และ ศิริวรรณ ธรรมศรี (2566) กล่าวว่า การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดบุหรี่ในสถานศึกษาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการลดการสูบบุหรี่และส่งเสริมสุขภาพที่ดีให้กับนักศึกษา รวมถึงการจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการสูบบุหรี่ต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

3. การค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา พบว่า องค์ประกอบที่มีประเด็นที่เหมาะสมและมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านสิทธิในการแต่งกาย เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม เนื่องจาก เยาวชนในระดับอุดมศึกษามีความต้องการที่จะได้รับการยอมรับในความหลากหลาย นอกจากนี้ยังเป็นการยืนยันถึงการเคารพสิทธิในการแต่งกายของนักศึกษา ซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐานที่ทุกคนควรได้รับโดยไม่ถูกจำกัดจากค่านิยม หรือข้อกำหนดที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ยุติธรรม การส่งเสริมสิทธิในการแต่งกายและเสรีภาพในการแสดงออกที่เหมาะสมในสถาบันศึกษานั้นสำคัญต่อการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนและช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างนักศึกษาในสังคมการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรพล พิณฑทอง (2563) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเคารพสิทธิในการแสดงออกในสถาบันการศึกษา การเปิดโอกาสให้ทุกคนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมในสังคมการศึกษาจะช่วยลดการละเมิดสิทธิและสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษา มีนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมสิทธิในการแต่งกายและการแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยกำหนดแนวทางในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายและการแสดงออกในกรอบที่ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น รองลงมาคือ ด้านความแพร่หลายทางภาษา การกีดกันและการส่งเสริมความครอบคลุมที่หลากหลาย การออกแบบการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษา การจัดหาและใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร การสนับสนุนโอกาสในการศึกษาและการฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านโครงการฝึกงาน รวมถึงการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนพล พานิชย์ และ อรทัย อัมใจ (2566) การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย จะช่วยให้นักศึกษามีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาที่แตกต่างกัน และสามารถเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพิ่มทักษะการสื่อสารในภาษาต่างๆ และเสริมสร้างทักษะการเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ สุพัตรา สุขไพบูลย์ (2564) กล่าวว่า การสร้าง

กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาถิ่นภายในสถาบันการศึกษาช่วยให้นักศึกษาเข้าใจและเคารพความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งสามารถช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เปิดกว้างและไม่แยกแยะ

สรุปผลการวิจัย

1. การทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา (BERIGHTS) พบว่า ประเด็นสำคัญในการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนประกอบด้วย 8 ด้านหลัก ได้แก่ มาตรฐานความงาม ความแพร่หลายทางภาษา ความเท่าเทียมทางศาสนา ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน ความเท่าเทียมทางเพศ ปัญหาด้านสุขภาพ สิทธิในการแต่งกาย และมลภาวะทางเสียงและมีรายละเอียดของแต่ละประเด็นดังนี้ 1) มาตรฐานความงาม การเลือกปฏิบัติจากรูปลักษณ์และสีผิวส่งผลต่อโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ จึงควรส่งเสริมความหลากหลายและมุ่งเน้นทักษะและประสบการณ์มากกว่ารูปลักษณ์ภายนอก 2) ความแพร่หลายทางภาษา การยอมรับการใช้ภาษาถิ่นและภาษาต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญ ควรมีนโยบายต่อต้านการกลั่นแกล้งจากการใช้ภาษาถิ่น 3) ความเท่าเทียมทางศาสนาการเคารพความเชื่อทางศาสนาและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างศาสนาต่างๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในวัฒนธรรม 4) ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน การลงโทษและการฟื้นฟูเยาวชนควรคำนึงถึงความแตกต่างทางอายุและการพัฒนามุ่งเน้นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ 5) ความเท่าเทียมทางเพศ การเข้าถึงโอกาสและกิจกรรมที่เท่าเทียมกันโดยไม่มีข้อจำกัดจากบทบาททางเพศ 6) ปัญหาด้านสุขภาพ การควบคุมการสูบบุหรี่ในที่สาธารณะและการรณรงค์เกี่ยวกับผลกระทบจากการสูบบุหรี่ 7) สิทธิในการแต่งกาย ส่งเสริมเสรีภาพในการแต่งกายของเยาวชนในบริบททางการศึกษา คำนึงถึงความเหมาะสมตามสถานการณ์และค่านิยมสังคม และ 8) มลภาวะทางเสียง การจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มความตระหนักในผลกระทบของมลภาวะทางเสียง และการเคารพสิทธิของผู้อื่นในพื้นที่สาธารณะ

2. การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา พบว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษาโดยการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในปัจจุบันและที่ควรจะเป็นด้วยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง ($PNI_{modified}$) คำนวณจากค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น (I) และค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริง (D) มีดังนี้ ลำดับ 1 เทียบแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่ 7 สิทธิในการแต่งกาย (The right to dress): เสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified}=0.099$) รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ความแพร่หลายทางภาษา (Extensive Language) ไม่ได้รับการยอมรับการใช้ภาษา ($PNI_{modified}=0.0089$) ด้านที่ 6 ปัญหาด้านสุขภาพ (Health problems): การสูบบุหรี่ในที่สาธารณะที่กระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ($PNI_{modified}=0.083$) ด้านที่ 8 มลภาวะทางเสียง (Sound pollution): ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ($PNI_{modified}=0.081$) ด้านที่ 1 มาตรฐานความงาม (Beauty Standards): การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรูปลักษณ์และสีผิว ($PNI_{modified}=0.077$) ด้านที่ 4 ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน (Impartial for Youth): กระบวนการยุติธรรม การลงโทษและการฟื้นฟู ($PNI_{modified}=0.069$) ด้านที่ 3 ความเท่าเทียมทางศาสนา (Religious Equality): Equality: การเคารพต่อความเชื่อและปฏิบัติทางศาสนา ($PNI_{modified}=0.062$) ด้านที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (Gender Equality): การปฏิบัติและโอกาสที่เท่าเทียมกัน ($PNI_{modified}=0.034$) ลำดับ 2 เทียบกันทั้งหมด 40 ข้อ สำหรับ 5 ลำดับแรก พบว่า ข้อที่ 31 อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาพูดคุยเกี่ยวกับความหลากหลายในการแต่งกายส่งเสริมความเข้าใจในค่านิยมที่แตกต่าง มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified}=0.122$) รองลงมาคือ ข้อที่ 34 อาจารย์จัดกิจกรรมให้โอกาสนักศึกษาในการแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อลดความรู้สึกรังเกียจจำกัดสิทธิเสรีภาพ ($PNI_{modified}=0.101$) ข้อที่ 4 อาจารย์ให้คำปรึกษา สนับสนุนการจัดการปัญหาด้านมาตรฐานความงาม การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับรูปลักษณ์และสีผิว ($PNI_{modified}=0.100$) ข้อที่ 9 อาจารย์สนับสนุนโอกาสในการศึกษา จัดกิจกรรมโครงการฝึกงาน ทำให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาถิ่นในการเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.096$) ข้อที่ 7 อาจารย์สนับสนุนการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักศึกษาใช้ภาษาต่างกัน ($PNI_{modified}=0.096$) สำหรับรายละเอียดการแสดงข้อมูลความต้องการจำเป็นของทั้ง 8 ด้าน

3. การค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา พบว่า แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า องค์ประกอบที่ 7 สิทธิในการแต่งกาย เสรีภาพในการ

แสดงออกกับความเหมาะสม มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษามองว่า การมีสิทธิในการเลือกแต่งกายอย่างอิสระและเสรีภาพในการแสดงออก อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการแสดงออกอย่างมีความเหมาะสมในสังคม แนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษาทั้ง 8 องค์ประกอบ เน้นถึงเสรีภาพในการแสดงออกที่สอดคล้องกับความเหมาะสมในสังคม ให้นักศึกษาได้มีสิทธิในการเลือกแต่งกายอย่างอิสระถือเป็นการส่งเสริมการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและตัวตนของแต่ละบุคคล เข้าใจเกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรม เสริมความครอบคลุมในหลายภาษารวมถึงการลดการกลั่นแกล้งจากความแตกต่างทางภาษา ให้อิทธิพลและการปฏิบัติที่เป็นธรรมสำหรับทุกคนโดยไม่คำนึงถึงเพศหรือเพศสภาพ พัฒนาแนวทางการแก้ไขเพื่อสร้างความตระหนักถึงผลกระทบจากการสูบบุหรี่และการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยจะช่วยลดการละเมิดสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของเยาวชนในมหาวิทยาลัย และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์

1.1 การทำความเข้าใจเรื่องการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา (BERIGHTS) ประกอบด้วย 8 ประเด็น ได้แก่ 1) มาตรฐานความงาม 2) ความแพร่หลายทางภาษา 3) ความเท่าเทียมทางศาสนา 4) ความเป็นกลางสำหรับเยาวชน 5) ความเท่าเทียมทางเพศ 6) ปัญหาด้านสุขภาพ 7) สิทธิในการแต่งกาย และ 8) มลภาวะทางเสียง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมความเข้าใจและการเคารพสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชนในระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้อื่น

1.2 การประเมินความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือด้านที่ 7 สิทธิในการแต่งกายเสรีภาพในการแสดงออกกับความเหมาะสม สถาบันการศึกษาควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิในการแต่งกายและการแสดงออกของนักศึกษา โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสร้างความเข้าใจเพื่อให้เกิดการเคารพสิทธิและความเสมอภาคในสังคมการศึกษาต่อไป

1.3 การค้นหาแนวทางการบริหารจัดการและการแก้ปัญหาเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับเยาวชนไทยในระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบหลัก 8 ด้าน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือหน่วยงานต้นสังกัด สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปตามบริบท เพื่อให้เกิดผลกับนักศึกษาและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและพัฒนาต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของนักศึกษาในด้านสิทธิมนุษยชนและการแสดงออกในบริบทต่าง ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางและนโยบายในการส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนโดยการมีส่วนร่วมจากทั้งนักศึกษาและบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างและยอมรับความแตกต่างในสังคมการศึกษา

2.3 ควรมีการติดตามผลและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนานโยบายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดทำกิจกรรมเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิของนักศึกษาในทุกระดับชั้น

เอกสารอ้างอิง

- ชาญชัย ฤทธิร่วม. (2562). วิเคราะห์ความเหลื่อมล้ำทางสังคมด้านการศึกษาของพลเมืองชายขอบ. *วารสารวิชาการวิทยาลัยบริหารศาสตร์*, 2(4), 49-60.
- ธนพล พานิชย์ และ อรทัย อัมมใจ. (2566). การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาทักษะภาษาและการเข้าใจวัฒนธรรม. *วารสารการศึกษาภาษาไทย*, 28(3), 134-146.

- นพรัตน์ สุกุลชัย และ ศิริวรรณ ธรรมศรี. (2566). การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในสถาบันการศึกษาและผลกระทบต่อสุขภาพ. *วารสารการศึกษาสุขภาพ*, 15(2), 45-59.
- ประจักษ์ ก้องกีรติ. (2561). *การศึกษาและสิทธิมนุษยชนในสังคมไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2564). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก., สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- วรพล พิณทอง. (2563). *การยอมรับความหลากหลายและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมในสถาบันการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ. (2563). *สิทธิมนุษยชนศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน*. สืบค้นจาก <https://static.nhrc.or.th/file/content/pdf>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). *เจตนารมณ์/นโยบายหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ*. สืบค้น วันที่ 1 กันยายน 2567, สืบค้นจาก <http://library2.parliament.go.th/giventake/ncpo.html>.
- สุพัตรา สุขไพบูลย์. (2564). การส่งเสริมภาษาถิ่นในการศึกษาของมหาวิทยาลัย: การลดการเลือกปฏิบัติทางภาษาและส่งเสริมความเข้าใจ. *วารสารการศึกษาพื้นบ้าน*, 30(1), 78-89.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bell, J., & Clark, M. (2022). Dress Codes and Freedom of Expression in Universities: A Path to Inclusivity. *International Journal of Education*, 40(1), 33-47.
- Booth, T., & Ainscow, M. (2016). *The Index for Inclusion: Developing learning and participation in schools* (3rd ed.). Centre for Studies on Inclusive Education.
- Department of Education. (2012). *The Equality Act 2010*. available online at www.education.gov.uk/aboutdfe/policiesandprocedures/equalityanddiversity/a0064570/the-equality-act-2010.
- Flew, A. (1984). Title of the article. *Title of the Journal*, Volume (Issue), 306.
- Gifford, E., & Simpson, M. (2023). Cultural Diversity in Higher Education: Language, Culture, and Identity. *Journal of Educational Studies*, 55(1), 34-47.
- Hughes, A. (2019). Developing effective leadership strategies for schools. *Journal of Educational Management*, 15(2), 123-140.
- Moreno, E. (2016). The contributions of the ombudsman to human rights in Latin America, 1982 2011. *Latin American Politics and Society*, 58(1), 98-120.
- Nguyen, T., & Tran, P. (2022). Language, Culture, and Inclusion: Promoting Multilingual Education in University Campuses. *Journal of Language and Culture*, 50(4), 125-137.
- Nussbaum, M. C. (2000). *Women and human development: The capabilities approach*. Cambridge University Press.
- Sirisrisak, T. (2020). *Challenges of higher education students in Thailand: A study on adaptation and coping strategies*. University of Thailand Press.
- Taylor, S. P., & Silva, J. A. (2020). The evolution of human rights: From the Universal Declaration to global activism. *Human Rights Quarterly*, 42(4), 881-902.